

VECKOBLADET

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar 1984

10:e året

25

Lösnummerpris: 2:-

Fredagen den 7 september

Stenar värda 9.5 milj. hittade i Lund!

Så skulle man kunna tänka sig en rubrik om utgrävningarna av kyrkoruinerna vid Kattesund. Om stenarna skall bevaras där de ligger eller inte och hur de eventuellt skall bevaras är frågor som diskuterts ganska intensivt under sommaren.

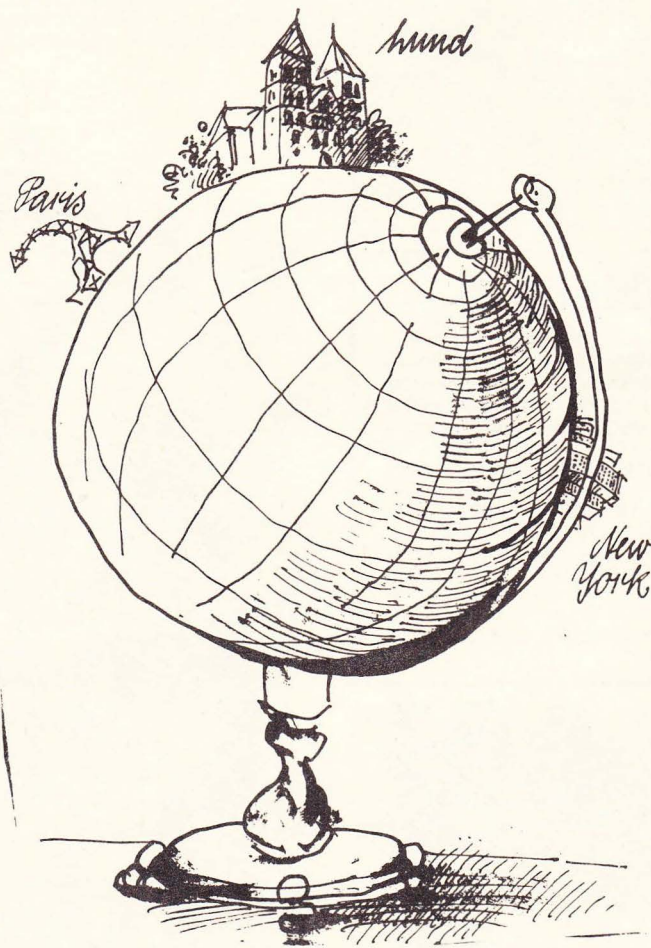
En mycket aktiv utomparlamentarisk opinion har effektivt agerat för att kommunen ska ta vara på möjligheten att bevara och visa upp ruinerna som ett monument över Lunds tidiga historia.

Att agitationen varit välformulerad och förts fram av energiska professorer, aktiva och pensionerade, och av den tidigare Tetra Pak-chefen Eric Rasmusson förklarar till stor del det starka gehör man fått hos ledande borgliga politiker. För första gången på mycket länge vill borgarna bevara ett kulturellt minnesmärke. Man är till och med beredd att satsa stora pengar.

Socialdemokraterna har reagerat precis som förväntat. De har en djupt rotad misstro mot allt gammalt och en rivnings-tradition från det glada sextio-talet som de inte kan frigöra sig från. För att någorlunda rädda ansiktet har man ställt kostnaderna för bevarade kyrkoruiner mot nödvändiga sociala investeringar, barn och äldreomsorg och sagt att man inte har råd.

Miljöpartiet befinner sig i ett verkligt dilemma. De vill vara bevarandeparti och samtidigt ekonomiskt ansvarsfulla. Dessutom har de en medlem som är arkeolog och vill gräva där han står. Men framför allt vill de hålla sig väl med Lokalredaktören. Hans politiska linje tycks för dagen vara: Bevarade ruiner med oförändrad skatt. Det slår knut på Miljöpartiet.

Min åsikt är att för oss i Vpk är det lätt att ta ställning till själva bevarandet. Vår tradition som värnare av det goda och historiskt värdefulla i Lundamiljön gör det självklart att försöka bevara ruinerna. Precis som vi försökte med S:t Sigfrid, kyrkoruinen under försäkringskassan, när den grävdes fram i mitten av sjuttio-talet. Vi kan knappast gå med på att tippa fler kyrkostenar ute på Kävlingevägen.



Vi har aldrig tidigare accepterat att man ställer barnomsorg mot äldreomsorg, stadsmiljö mot bostäder. Det har varit borgarnas metod att spela ut olika grupper och behov mot varandra.

Det finns ingen motsättning mellan kyrkoruiner och Kulturmejeri. En väl genomtänkt kulturpolitik innebär att man satsar både på historien och nutiden och efter bästa förmåga knyter

ONÖDIG UTREDNING

På måndagens möte beslutade fastighetsnämnden att be kommunstyrelsen låta musikhuskommittén utreda Folkets Park som ett alternativ till Mejeriet som musikhus. Dessutom ska Fastighetsnämnden samråda med skol- och fritidsnämnderna om att använda skolans lokaler som repetitionslokaler för musikgrupperna.

Ärendet var uppe på förra mötet men bordlades då. Nämnden beslöt dock att söka bygglov och dispens för ombyggnaden av Mejeriet. Utredningen görs alltså helt i onödan!

Att förslaget om utredning gick igenom kan skyllas centerns och sossarnas velighet, särskilt när det visar sig att de avsatta pengarna inte räcker. Moderaterna har alltid varit mot och folkpartiet var inte närvarande.

samma dessa, och inte backar så fort kultur kostar pengar.

Däremot finns det mycket att diskutera om hur ruinerna skall bevaras. Att de ska bevaras anser jag självklart.

Mest tilltalande vore kanske om de kunde ligga i det fria som en del av stadsmiljön. Det verkar inte vara praktiskt möjligt och det förslag till överbyggnad som fastighetsbolaget har tagit fram är inte så dumt. Ruinerna ligger synliga från gatan genom generösa öppningar i golvet på lokaler där man i bästa fall kan samla kommunens informationsverksamhet men också bygga upp en ordentlig utställning som sätter in stenarna i sitt historiska sammanhang. Reaktionen hos den som ser ruinerna får inte bara bli: "Jasså, här låg en gammal kyrka." Man skall kunna föreställa sig det arbete som skapade kyrkan och livet kring den.

Det gäller att snabbt komma till skott, för att spara pengar, men framför allt för att lägenheterna med boendeservice för handikappade som skall byggas på ruinerna inte försenas alltför mycket.

Rolf Nilson

Locktoner i det blå . . .

Några händelser i tiden:
Den 28 september arrangerar Utvecklingsfonden ett seminarium på temat *Kvinnor - våga leda*. I panelen sitter en bankdirektör, två verkställande direktörer från privata företag, en konsult och en universitetslektor - alla kvinnor. Dagen dessförinnan behandlas två högermotioner i fullmäktige. Den ena handlar om att ge kommunalanställda möjlighet att vara tjänstlediga för att vårda sina barn till dess att de fyllt 3 år, den andra om att ge generell möjlighet att reducera arbetstiden med 25%. Och nyss genomdrev moderaterna som bekant, att ett extra vårdnadsbidrag skall betalas ut till föräldrar som stannar hemma för att vårda barn.
Händelserna kan verka disparata, men har i själva verket viktiga gemensamma drag. De tar upp frågor på ett sätt som i förstone verkar tilltalande. Visst är det väl bra att kvinnor börjar besätta toppositionerna i företag och myndigheter? Visst är det utmärkt att föräldrar skall kunna vara hemma hos sina barn när de är små? Och visst behöver många, inte bara småbarnsföräldrar, en reducerad arbetstid?
Men ytterligare beröringspunkter finns. Seminariet vänder sig till *"alla kvinnor som är intresserade av att satsa på sig själva, och göra karriär. . ."* På omslaget till inbjudan braskar rubriken *"UT-VECKLINGSFLICKOR! Ge dig själv och skänkt näringsliv en chans"*. Högermotionerna handlar också om att ge sig själv och de sina en chans genom att öka den enskildes valfrihet och svängrum. Men de förtiger, att det i regel blir kvinnor som med eller mot sin vilja får välja att vara hemma när inte daghemmen byggs ut i tillräcklig omfattning (man "glömmer" hur det gick när föräldradigheten utökades förra gången. Den borgerliga majoriteten i kommunen genomdrev strax, att barn under 1 år inte längre var välkomna till daghemmen. Tänker man trollo

bort dagiskön på samma sätt nu?). Man "glömmer" att reduceringen av arbetstiden är förknippad med en lönesänkning som många kommunalanställda inte kan ta. Man förtiger att den kan vara ett sätt att ta ut mer arbete på kortare tid och dra in jobb - läs kvinnojobb.
Bakom de krav och uppmaningar som kan synas attraktiva för inte minst kvinnor, döljer sig en ideologi som är klart fientlig mot merparten av kvinnorna. Den säger att kvinnorna bör återvända till hemmen och ansvara för sina barn nu när näringslivet inte har behov av dem och den offentliga sektorn - barnomsorg, sjuk- och äldreomsorg - skall krympas. Men nu, liksom tidigare, har naturligtvis skänkt näringsliv behov av driftiga män och kvinnor, som satsar allt på en karriär. . .
Kampen för kvinnors rätt till arbete, för en utbyggd och fungerande barnomsorg och för 6-timmars arbetsdag - med bibehållen lön - är således viktigare än på länge. Den utkämpas inte genom individuella lösningar ("jag har ju råd att vara hemma", "jag vill gärna bli chef") utan genom gemensam aktion och genom envist och tålmodigt politiskt arbete!

Inhibition

VPK:s överklagande
I förra VB berättade vi att Vpk:s representant i fastighetsnämnden överklagat nämndens beslut att riva ett bostadshus i Östra Torns by.
Kammarrätten tycker tydligen det ligger något i överklagandet, man har nämligen beslutat om inhibition (förbud att riva så länge ärendet behandlas). Det brukar man bara göra om det finns skäl att tro att överklagandet går igenom. Beslutet i nämnden strider ju mot kommunens stadsplan.

HÖSTFEST

För femte året i rad så inbjöd VPK Lund och VECKOBLADET till det själv, en lagom blandning av tivoli och dans, teater och mat, i ganska unik för landet, men utomlands är det inte så ovanligt med liknande år och i Italien och Frankrike ordnar PCI respektive PCF fester lite varstans. En viktig del av festen är de många bokbord som olika solidaritetsorgan från SAP och vänsterut in, och fler och fler tycks också komma. Dock vanligt (!) vackert och troligtvis så hamnar ekonomin på några tusenlappor

Lamm och musik

Till festens klassiker hör de helstekta lammen över öppen eld och köerna fram till den professionelle kocken Tarcisio Bommarco var som vanligt långa. I år hade festkommittén ansökt om rätt att sälja starköl till maten men funnit att reglerna för sådan försäljning inte medgav detta.

Blåsorkestern med nye dirigenten Henrik Westerberg, Lars-Åke Mikaelsson, Pim-Pam-Pom, Climax Jazzband - programpunkterna avlöste varandra. Och de spontana spelningarna borta i cafétältet av den på platsen bildade gruppen Caesar, Rolf Alm och Staffan Irhammar sa något om fin stämning.

Maria Lindström från Garde-robotsteatern, rocktrubaduren Jan Kamping och rockbandet Tundra XL var namn bland de mer kända.

Lars Borgström, en av arrangörerna, säger till VB:

- Vi beklagar att den planerade föreställningen med Thomas Wiehe på söndagen inte blev av. När Wiehe kom och fick se tältet bedömde han det som att akustiken inte skulle vara tillräckligt bra. Vi hoppas att senare kunna erbjuda föreställningen under andra förutsättningar.

Den märkliga staden

Munter uppmärksamhet på festen väckte utställningen Under-Lund bestående av sju, åtta skärmar med teckningar, foton och text av Rabert Berg, Thomas Schlyter respektive Gunnar Sandin. Morgontidningarna tog upp den och diskussioner fördes skämtsamt om var utställningen kunde visas fler gånger.



Man blir som förvandlad på HÖSTFESTEN . . .



HÖSTFESTEN - en upplyftande tillställning . . .

ESTEN

HÖSTFEST i Folkets Park. Som vanligt var det, om vi får säga rolleri och grillade lamm, musik och loppmarknad. Festen är nog inte folkfester. Land og Folk i Köpenhamn brukar ordna en fest varje år under sommaren.

Organisationer och andra ställer upp med. Varje år bjuds alla organisationer inte SAP. Man kanske tycker det är lite genant. Vädret var som vanligt plus.

Utställningen var en satirisk granskning av kommunalpolitiken där upphovsmännen såg sig som forskare år 2984 studerande den märkliga staden Lund som den tedde sig för tusen år sen. På grund av luftföroreningarna var resterna av politikerna mycket dåligt bevarade utom då det gällde de särskilt tjockskalliga.

Fler klassiker

Utbryarkungen Kesselofski är något som hör varje Höstfest till. Det är som Kalle Anka filmerna på julafton och Betjänten på nyårsafton. Man vet vad som skall komma, vad som skall hända, men ändå så samlas vi alla troget varje år och skrattar och ler åt den upptrissade stämningen, när Kesselofski och co. utför de mest sensationella och fantastiska nummer. I år lyckades man med konststycket att utföra samma

nummer minst 3 gånger för till stor del samma publik. Den tredje gången var, enligt kännare, den bästa.

En annan klassiker är loppmarknaden. Ett fyndställe där man kan köpa allt man inte ens har trott att man behövde. Ett tidens tecken är att ett nummer av Ord och Bild från 1968 med titeln Studentrevolten slumpades bort för bara två kronor.

Vårt mycket jobb

Lars Borgström säger:
– En dröm vi har är att kunna börja söndagen med en symfoniorkester på terrassen, men den här tiden på året passar inte med orkestrarnas arbetsscheman. Nu hade vi en liten klassisk grupp på klarinett och piano som istället gav en avslappad, fin stämning när folk började komma.

MILESTONE

Bak Dundret på en myromsluten udde (myggen gör mig galen – sommarlovet går mot sitt slut) låter jag tanken fladdra tillbaka. Hon var i 30-årsåldern, expedit vid parfymdisken på Kooperativa. Vid ett minnesvärt tillfälle stod jag pressad mot hennes stjärt, i en till bristningsgränsen fylld spårvagn, hela vägen från Rådhuset till Södertull. Jag var 14 år och upptäckte kvinnan – och hon doftade mysk. . .

Yesterday's papers

Det måste kännas tryggt att veta att man är garanterad ett arbete efter att ha gått ut skolan! I Folkviljan (vpk) rapporteras om en grupp svenska ungdomar som besökt Sibirien. Trots sträng kyla och ständigt tjäle byggs nya städer upp för att ge människorna det de behöver, skolor, kulturhus, idrottsanläggningar, dagis m.m. Det var glädjande att se den entusiasm som präglade de unga i Sibirien meddelar de svenska ungdomarna. Tron på framtiden och betydelsen av det arbete man lägger ned på att tillsammans bygga ut landet för folkets bästa, visar, menar man, på att det går att ta tillvara naturtillgångarna och ge folk möjlighet att bo kvar – om bara viljan finns.

I wanna be your man

I Arbetet(s) skrev Kerstin Stjärne för nåt år se'n om kvinnornas situation i USA's storstadsområden. En kvinna kan omöjligt gå ut ensam på kvällen, hon måste ständigt vara beväpnad med tårgas el. dyl. utomhus och hon måste tänka på att inte ha utslaget här eller vackra kläder på sig. En kvinna öppnar aldrig själv ytterdörren, hon har aldrig knivar liggande framme i köket, allt för att skydda sig mot den överhängande risken att bli våldtagen och kanske mördad.

– Att ordna den här festen är mycket en fråga om att transportera. Saker ska flyttas hit och dit, sättas upp, bindas fast och plockas ner. Men att se stämningen bland barnen samlade runt clownen Viveka i lördags inne i tältet var värt mycket jobb.

Östeuropeisk avslutning

När söndagskvällen kom hade de tjugo lammn gått åt, de sextio kilona korv och de trehundra majscolvarna likaså. Några musiker avslutade stilla och fint på gitarr, klarinett och fiol med finsk, ungersk och annan östeuropeisk musik.

KG

Out of time

En afton på Korfu träffade jag K. Han var 20 år när kriget slutade och han övertalades att i något syfte åka över sundet till Albanien. Så fort han steg iland arresterades han och kastades i fängelse – i 10 år. När han var 30 blev han släppt och fick återvända till Grekland där han omedelbart förpassades till fängelse som spion – återigen 10 år. När jag träffade honom var han 40 – han fattade ingenting, rädd att röra sig, rädd att åter övertalas att åka någonstans. . .

Stray cat blues

Man måste vidmakthålla sitt hat förstår Amalia (se VB 22/84), odla sin radikalism, vara övertygad om att vår fosterländska kapitalism också den (i all sin förförliskhet) är roten till det onda i världen! Visst betraktar vi de marxistiska länderna med allt större misstänksamhet – men därifrån till att skälla med ulvarna är det långt.

Själv är jag svag för drömmen om samhället utan trender och kommersiella manipulationer, där människorna lever ett kärvt och enkelt liv under gemensamma ansträngningar. Där skulle kanske t.o.m. Amalia och jag kunna finna varandra, utan en lillfingernagel med smink och parfym.

RB

Är du liksom Göran Therborn nyförälskad i marxismen?

I så fall skulle du kanske vilja närmare studera föremålet. Styrelsen umgås med planer på en marxistisk cirkel i höst. Hör av dig endera direkt till expeditionen eller till Lars Bengtsson, tel 13 20 95.



Höstfestfoto: Erik Mårtensson



HÖSTFESTEN ädla känslor föder . . .

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer Postadress

SPYKEN

Det är så dags att konstatera det nu, tyvärr. Men så här i efterhand kryper det fram, att den eniga lärarfronten på Spyken inte alls var så enig som skolledningen och de borgerliga partierna velat få oss att tro. Det fanns ett motstånd bland lärarna mot att bygga till Spyken. Det var ett motstånd som aldrig tilläts att komma till uttryck. Lärarna med avvikande åsikter utsattes – och utsätts – för ett hårt tryck att tiga.

Det har varit en lång kampanj. Vi minns hur eleverna inför budgetmötet 1982 fick ledigt för att på skoltid demonstrera för sin skola utanför kommunfullmäktige i Stadshallen.

Skolledningen på Spyken vet hur en slipsten ska dras. Den vore att gratulera till ett gott



utomparlamentariskt arbete, om inte segern vunnits på bekostnad av alla dem som står utanför gymnasieskolan och alla andra gymnasieelever på yrkesinriktade linjer, vilka arbetar under minst lika vidriga förhållanden som de som råder på Spyken.

Någon ny gymnasieskola som alla parter tjänat på, utom kanske den drivande minoriteten lärare på Spyken, blir det inte inom överskådlig tid. Tillbyggnaden på Spykens skolgård, som fortfarande inte på långa vägar löser lokalproblemen, kostar lika mycket som en halv, splittrig ny och rymlig gymnasieskola skulle ha kostat.

Urrk

UTAN AVSÄNDARE

Någon har betalat in 35,- för en halvårsprenumerering på Veckobladet utan att uppge avsändare eller fullständigt gironummer. Texten är röd (!) och det ofullständiga numret är 400802. Är det manne DU? Ring i så fall prenumerationsavdelningen, Monica tel 11 34 33.

TACK!

Höstfestkommittén vill tacka alla som på ett eller annat sätt deltagit i arbetet med årets lyckade Höstfest.



VECKOBLADETS SAMLABILD

Bilden skulle egentligen suttit på bollkastningsburkarna under HÖSTFESTEN men...

Valfri barnomsorg

Efter att ha annonserat om att vi önskar barnomsorg har vi följande att välja på: 1. 16-årig flicka som tycker att småbarn är gulliga. 2. En 21-årig tjej som hoppas att en 1-åring sover mycket så att hon kan studera samtidigt. 3. En kvinna som bor 1 mil utanför Lund. 4. En 16-årig flicka som undrar om hon kan ta barnet med till Skånemässan i Malmö två dagar senare. 5. En kvinna som inte blivit godkänd av socialförvaltningen för att få anställning som kommunal dagmamma. 6. En kille som först verkar ganska bra men som efter en stund undrar om familjens tonåring har stora bröst.

Vi står handfallna. Vi är ute efter en ansvarsfull, barnkär människa, som kan ge vårt barn god omvårdnad och bra stimulans på rimligt avstånd hemifrån. Vad ska vi göra?

Vad gör de styrande politikerna? Bygger de ut den kommunala barnomsorgen? Nej, borgarna och miljöpartiet vill underlätta för dom kvinnor som väljer att stanna hemma. Det ökar valfriheten, säger dom.

Utlämnad till borgerlig politik

Vad vill VPK?

Det är inte med lite förvåning man läser tidningen ibland. Förvirringen kan verka total.

Denna gång gäller det bebyggelsen (den framtida) i Östra Torn by. Först läser vi att David Edgerton (vpk) överklagat fastighetsnämndens beslut om byggnation – bl.a. på grund av att det skall byggas för många (sic) lägenheter. Samtidigt begär han att bygget inte skall få starta förrän överklagandet är behandlat.

Dan därpå läser vi att två vpk-are i fullmäktige undrat varför Östra Torn by ännu inte är byggt – byggstart var från början planerad till 1983.

Men nu går ni ändå för långt. Vad vill ni i VPK egentligen? Några undrar när bygget skall starta, en annan försenar det med sitt överklagande.

Om ni istället ägnade en praktisk tanke åt de bostadslösa i Lund skulle ni ju kunna förmå er Edgerton att dra tillbaka sitt överklagande så att lägenheterna skulle kunna vara klara 85/86. De är redan tillräckligt försenade tycker vi som står i bostadskön. Och ju fler lägenheter desto bättre.

Olof Jakobsson KPML(r)

FOTO

I Café Arimans inre rum, bland schackspelare och stamkunder, ställer Föreningen Fotogalleriet ut bilder. I morgon lördag är det vernissage på en utställning med tre unga fotografer: Albert Wiking, Johan Holm och Börje Almquist.

De tres bilder är sinsemellan olika, men har det gemensamt att de alla försöker använda fotografi som ett sätt att uttrycka personliga känslor, och visioner. De tar sig samma frihet, som t ex en målare, att arrangera verkligheten för att uttrycka det de vill ha fram.

En spännande utställning, som kanske kan vidga en del fotografiska vyer.

KÖPES

Gammal begagnad Tandbergbandspelare önskas köpa. Monica tel 11 34 33

SÄLJES

"Kontrastiv fonetik och syntax" av Eva Gårding. Ny! Pris i Akademibokhandeln 46,-. Säljes för 23,-. Monica tel 11 34 33



BLÅSORKESTERN. Sö 9.9 kl 19 rep och diskussion om höstens verksamhet. Ti 11.9 kl 18 spel vid Chiledemonstration.

Vpk Klostergården visar "Naturens hämnd" onsdagen 19/9 kl 19.00 på fritidsgården Klostergården.

VECKOBLADET

Denna veckas redaktion: Lars Borgström, Anders Emilson & Lars Nilsson



Nästa veckas kontaktredaktör: Lars Nilsson 14 96 14